

Nagy örömmel és érdeklődéssel olvasom a könyvtárszakos egyetemi hallgatóknak a lapban közzétett naplóját. Bennük elsősorban a látásmód romlatlan tisztasága, a könyvtári intézményekbe vetett feltétlen hit ragadja meg az embert, az a meggyőződésük, hogy a könyvtár az olvasóért van. De hisznek a felnőtt könyvtárosoknak is, azok rengeteg tapasztalatának. Ezért írhatta le például Miklós Erzsébet A Könyvtáros 1963. évi 3. számában olyan ártatlan nyíltsággal, hogy az egyik megyei könyvtárban egy hónapig tart, míg az új könyvek az olvasó kezébe jutnak(!). Belátja, hogy nem lehet más-ként, hiszen a felnőtt könyvtáros bácsik-nénik megmagyarázták neki, hogy a könyvet még leltározni, címeírni, szakozni, szerelni, műanyaghárttyával borítani is kell. Azért persze jó lenne gyorsítani a belső munkálatokat. Mert a szegény olvasók nagyon szeretnék olvasni az új könyveket...

Ezért romlatlan könyvtáros még Miklós Erzsébet. Mert ezt így leírja. Ilyen szelíden. És elfogadja a magyarázatokat is. Ha „tapasztalt” könyvtáros lenne, nem írná le. Hallgatná róla. Reméljük, belőle és társaiból soha nem lesz „tapasztalt”, „rutinos” könyvtáros. Reméljük, nem fogadja el a magyarázatot arra, amire nincs is. És nem ilyen szelíden beszél róla. Hanem úgy, ahogy megérdemlik az ilyen fajta „objektív akadályok”.

De ezért a megjegyzésért ne haragudjon meg. Hiszen tulajdonképpen nem is neki szól. (Kő)

A mezőgazdasági könyvhónap

alatt országszerte élénk, szervezett tevékenység folyt a községekben a mezőgazdasági szakkönyvek népszerűsítésére, amelyben a Mezőgazdasági Kiadó, a Magyar Mezőgazdaság című folyóirat, a MESZÖV és a megyei könyvtárak összehangolt, eredményes munkát végeztek. Ennek érzékeltetésére közlünk néhány adatot a lapunkhoz beérkezett hírekből.

Szolnok megyében a könyvbarát-bizottságok segítségével minden ankétot egyhónapos előkészítő munka előzött meg. Pusztamonostorra például hetekkel előbb megküldötték a kertészek kézikönyvének több példányát, amelyeket könyvtárközi kölcsönzéssel szereztek be a jászberényi járás könyvtáraiból. J. Horváth László Mezőhéken, Mezőtúron, Jászdózsán tartott szarvasmarha-tenyésztési ankétot, Tiborcz György főiskolai tanár a zöldségtermelésről beszélt Jászapáti és Pusztamonostor mezőgazdasági dolgozói előtt. Számos ankétot tartottak még a megyében a Magyar Mezőgazdaság munkatársai is, s a központilag rendezett nagyobb tanácskozások mellett sok helyi rendezvény is volt.

Veszprém megyében 21 központilag rendezett ankétot tartottak, melynek szervezését Gaál Magdolna agronómus, a megyei könyvtár munkatársa végezte. Az ankétok tartalmát mindenütt a tsz helyi termelési igényei szerint határozták meg. Nemesszalókon például, ahol az itatásos borjúnevelés bevezetése van napirenden, ezzel a kérdéssel foglalkoztak. Az előadók mindenütt kitértek a vonatkozó szakkönyvek ismertetésére, ajánlására, aminek eredményeként a MESZÖV bizományosai többszáz szakkönyvet értékesítettek. A hallgatók aktivitása várakozáson felüli volt. A megyei hírlapközpont megszervezte a mezőgazdasági szaklapok terjesztését, amelyeket kiállításokon és helyi árusítással propagáltak.

A pécsi járásban 19 szakelőadás volt a mezőgazdasági könyvhónap alatt. Belvárdgyulán például három község állattenyésztői számára tartott szakelőadást Fehér Károly, a Magyar Mezőgazdaság rovatvezetője.

A mezőgazdasági könyvankét résztvevői Tiszafüreden